

Yttrande från Regionkommittén om Meddelande från kommissionen "Ett starkare partnerskap för de yttersta randområdena"

(2005/C 71/10)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

Meddelande från kommissionen – Ett starkare partnerskap för de yttersta randområdena (KOM(2004) 343 slutlig),

kommissionens beslut av den 27 maj 2004 att i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i ärendet,

presidiets beslut av den 10 februari 2004 att ge utskottet för territoriell sammanhållningspolitik i uppdrag att utarbeta ett yttrande i ärendet,

artikel 299.2 i EG-fördraget,

artiklarna III-330 och III-56.3 a i utkastet till fördrag om upprättande av en konstitution för Europa,

kommissionens rapport om åtgärder för genomförande av artikel 299.2: Europeiska unionens yttersta randområden ⁽¹⁾,

Regionkommitténs yttrande om "Problematiken beträffande unionens yttersta randområden med avseende på tillämpningen av artikel 299" (CdR 440/2000 fin) ⁽²⁾,

slutsatserna från Europeiska rådet i Sevilla den 21–22 juni 2002 och i Bryssel den 17–18 juni 2004,

det gemensamma uttalandet från Spanien, Frankrike och Portugal och de sju regionerna i gemenskapens yttersta randområden samt bidragen från regionerna av den 2 juni 2003,

slutdeklarationerna från ordförandekonferenserna i Ponta Delgada den 2 september 2004, på Martinique den 30 oktober 2003, La Palma den 15 oktober 2002, Lanzarote den 25 september 2001 och i Funchal den 31 mars 2000,

Europaparlamentets resolution om kommissionens meddelande om den tredje rapporten om ekonomisk och social sammanhållning ⁽³⁾,

Regionkommitténs yttrande om "Tredje rapporten om ekonomisk och social sammanhållning" (CdR 120/2004 fin) ⁽⁴⁾,

Europeiska kommissionens rapport om "Ett starkare partnerskap för de yttersta randområdena – resultat och framtidsutsikter" (SEK(2004) 1030 slutlig),

det utkast till yttrande (CdR 61/2004 rév. 1) som antogs den 24 september 2004 av utskottet för territoriell sammanhållningspolitik (föredragande: **Adan Martin Menis**, regionpresident i regionen Kanarieöarna (ES-ELDR),

⁽¹⁾ KOM(2000) 147 slutlig, 14.3.2000.

⁽²⁾ EGT C 144, 16.5.2001, s. 11.

⁽³⁾ Dokumentet antogs av Europaparlamentet den 22.4.2004.

⁽⁴⁾ Yttrandet antogs av ReK den 17.6.2004.

och av följande skäl:

- 1) EU:s sju yttersta randområden – Azorererna, Guadeloupe, Guyana, Kanarieöarna, Madeira, Martinique och Réunion – är fullvärdiga EU-regioner men präglas samtidigt av särskilda förhållanden och skiljer sig från EU:s övriga regioner.
- 2) Dessa områden utmärks av en rad bestående handikapp, däribland avlägsen belägenhet, ringa storlek och brist på diversifiering inom produktionsstrukturen, som är orsaken till dessa områdens isolering och sårbarhet, vilket framhålls i artikel 299.2 i EG-fördraget.
- 3) Detta leder till extrakostnader och särskilda problem för dessa områden när det gäller tillväxt, konvergens och ekonomisk hållbarhet, och hindrar dem att fullt ut dra fördel av inre marknadens dynamik, begränsar invånarnas möjligheter och minskar företagens konkurrenskraft.
- 4) På grund av sitt geografiska läge kan EU:s yttersta randområden bli strategiska europeiska plattformar i utvecklingen av den roll som EU vill spela på världsscenen.
- 5) Deras särdrag motiverar fullt ut att de särbehandlas vid genomförandet av gemenskapspolitiken i syfte att tillgodose dessa områdens särskilda behov och stärka deras utvecklingspotential.
- 6) Därför är det lämpligt att stödja de yttersta randområdenas och de berörda nationella myndigheternas tillvägagångssätt när det gäller tillämpningen av en övergripande och konsekvent strategi för de yttersta randområdena, ge dem erforderliga medel och se till att strategin omsätts i en effektiv EU-politik till stöd för dessa randområden.

Yttrandet antogs vid Regionkommitténs 57:e plenarsession den 17–18 november 2004 (sammanträdet den 18 november).

1. Regionkommitténs ståndpunkt

Särbehandlingen av de yttersta randområdena: övergripande goda resultat men målet är inte nått

1.1 Regionkommittén ställer sig positiv till att Europeiska kommissionen redan 1986 beslutade att upprätta en särskild ram för tillämpningen av gemenskapsrätten och den gemensamma politiken i dessa områden med utgångspunkt i Posei (de särskilda programmen för de yttersta randområdena på grund av deras avlägsna geografiska läge och ökaraktär).

1.2 Regionkommittén vill framhålla att EG-fördragets artikel 299.2, som avser EU:s yttersta randområden, antogs mot bakgrund av en rad konkreta målsättningar, nämligen följande:

- Bekräfta de yttersta randområdenas särdrag och behovet av att integrera detta synsätt i EU:s samtliga politikområden, framför allt genom att bevara det prioriterade stödet inom ramen för strukturpolitiken för ekonomisk och social sammanhållning.
- Anpassa gemenskapspolitiken till de regionala förhållandena genom att vid behov tillämpa särskilda åtgärder och fastställa särskilda villkor för tillämpningen av fördraget för att dessa regioner skall kunna utvecklas.
- Ta hänsyn till de yttersta randområdenas geografiska särdrag i samband med handels- och samarbetspolitiken och vid avtal med grannländerna.

1.3 Regionkommittén anser att dessa målsättningar fortfarande är helt aktuella och långt i från har uppfyllts. De kräver fortsatta insatser från EU:s sida, vilket framgår av att de yttersta randområdena ges ett konstitutionellt erkännande genom att de behandlas i artikel III-330 i utkastet till fördrag om upprättande av en konstitution för Europa.

1.4 Regionkommittén vill i sammanhanget framhålla att kommittén ställde sig mycket positiv till Europeiska kommissionens rapport av den 14 mars 2000 om tillämpningen av fördragets artikel 299.2. Den var tänkt att utgöra ett "kvalitativt språng framåt" när det gäller gemenskapens tillvägagångssätt med avseende på de yttersta randområdena, och att inleda en ny, avgörande etapp i utformningen av en övergripande och konsekvent strategi i syfte att skapa en hållbar utveckling i dessa regioner.

1.5 Regionkommittén anser att de åtgärder som antagits till följd av den rapport som antogs den 14 mars 2000 i stort är mycket positiva. Regionkommittén vill emellertid påpeka att det utvidgade EU för närvarande befinner sig i ett avgörande skede av integrationsprocessen och står inför ett flertal stora utmaningar som kräver genomgripande förändringar av institutionerna, gemenskapspolitiken och den europeiska ekonomin.

1.6 Trots de positiva aspekter som redan nämnts anser Regionkommittén att man för att möta dessa förändringar bör förbättra det aktuella tillvägagångssättet och bygga ut gemenskapspolitiken med avseende på de yttersta randområdena så att det mot bakgrund av den nya europeiska kontexten fastställs lämpliga villkor för dessa områden som säkerställer att de fullt ut kan delta i det nya EU.

1.7 Regionkommittén ställer sig positiv till att Europeiska rådet hela tiden har tagit hänsyn till och bevakat de yttersta randområdenas situation. Regionkommittén vill erinra om att man i slutsatserna från Europeiska rådet i Sevilla i juni 2002 fastställde behovet av att bredda tillämpningen av artikel 299.2 i fördraget och vidta lämpliga åtgärder för att ta hänsyn till de yttersta randområdenas särskilda behov på samtliga politikområden, bland annat i fråga om transporter och reformen av vissa politikområden, framför allt regionalpolitiken. Regionkommittén vill vidare framhålla att kommissionen samtidigt lovade att lägga fram en rapport om de yttersta randområdena med utgångspunkt i en övergripande och konsekvent strategi som tar hänsyn till deras särpräglade problem och förser dem med medel för att lösa dem.

1.8 Regionkommittén välkomnar även kommissionens meddelande om "Ett starkare partnerskap för de yttersta randområdena", som antogs den 26 maj 2004, och kommissionens rapport "Ett starkare partnerskap för de yttersta randområdena – resultat och framtidsutsikter", som antogs den 6 augusti 2004. Regionkommittén noterar EU:s vilja att emotse de särskilda regionala behoven och framför allt erkännandet av de yttersta randområdenas särskilda situation som fullt ut motiverar särbehandling på samtliga politikområden.

Mot en övergripande och konsekvent strategi för utveckling i de yttersta randområdena

1.9 Regionkommittén välkomnar Europeiska kommissionens förslag att öka sitt samarbete med EU:s yttersta randområden och med ordförandekonferensen, som visar att det finns en vilja att ge den europeiska integrationen en regional dimension.

1.10 Regionkommittén konstaterar att kommissionen har ökat sin förståelse av de yttersta randområdenas komplicerade situation. Vi håller med om att det fortfarande finns begränsningar i de yttersta randområdena som hindrar dem att utvecklas och integreras i linje med övriga EU-regioner och att viss gemenskapspolitik, som utformats med utgångspunkt i ett övergripande EU-perspektiv utan hänsyn till de yttersta områdenas särskilda situation, inte är anpassad till dessa regioner.

1.11 Kommittén konstaterar att grunden för byggandet av Europa bland annat är hänsyn till mångfalden och särdragen i EU:s olika regioner, vilket är en förutsättning för goda framsteg

i unionen. Regionkommittén stöder särskilt utarbetandet av en arbetsstrategi för regioner med geografiska hinder. Strategin skall notera särdrag i sådana regioner och ta fram lämpliga instrument för att bemöta dessa problem.

1.12 Regionkommittén är positiv till kommissionens tre prioriteringar – konkurrenskraft, tillgänglighet och kompensation för andra begränsningar samt regional integrering – som syftar till att fastställa en gemenskapsstrategi för tillväxt och konvergens i de yttersta randområdena.

1.13 Regionkommittén stöder Europeiska kommissionens avsikt att ytterligare kartlägga och åtgärda merkostnaderna i de yttersta randområdena för att komma till rätta med deras handikapp.

1.14 Vi kan dock notera att kommissionens förslag endast i viss mån svarar mot uppdraget från Europeiska rådet i Sevilla och de behov som regionerna och respektive medlemsländer gett uttryck för.

1.15 Regionkommittén vill framför allt betona att kommissionens analys inte utmynnar i någon effektiv övergripande strategi som mobiliserar samtliga gemenskapens politikområden och deras resurser i syfte att beakta de yttersta randområdenas särskilda förhållanden.

1.16 Regionkommittén beklagar att Europeiska kommissionen trots sin vilja att tillämpa de uppställda prioriteringarna dels via sammanhållningspolitiken, dels via övrig gemenskapspolitik, inte ger tillräckligt detaljerad information om vilka medel man avser mobilisera när det gäller de sistnämnda utan avvaktar senare beslut eller nya studier.

1.17 För de yttersta randområdena föreslår kommissionen att man vid tillämpningen av den allmänna ramen för sammanhållningspolitiken skall kombinera två specifika instrument: ett program för kompensation för de yttersta randområdenas särskilda begränsningar och en åtgärdsplan för utvidgat grannskap.

1.18 Regionkommittén ställer sig positiv till ovanstående instrument som endast riktar sig till de yttersta randområdena och som skall uppväga nackdelarna till följd av deras särskilda situation. Vi konstaterar dock att det saknas konkreta uppgifter om det ekonomiska stödet till dessa områden.

1.19 Regionkommittén beklagar att kommissionen inte har valt att låta alla dessa regioner omfattas av det framtida konvergensmålet, och vi vill än en gång påpeka att ett automatiskt stödberättigande inom ramen för denna målsättning är det lämpligaste sättet att både komma till rätta med de strukturella nackdelarna till följd av de yttersta randområdenas särskilda situation och även i fortsättningen likabehandla dessa regioner.

1.20 Regionkommittén vill betona att de handikapp som de yttersta randområdena är befästa med är permanenta och gemensamma för dem alla, oberoende av inkomstnivå, och vi vill påpeka att problemen i de yttersta randområdena inte bara handlar om inkomster utan om komplexa strukturella förhållanden som på ett genomgripande sätt påverkar invånarna och företagens konkurrenskraft.

1.21 Regionkommittén kan konstatera att samtliga randområden, inklusive de områden vars inkomstnivå motsvarar 75 % av gemenskapens genomsnitt, har en brist på grundläggande infrastruktur, och saknar de konvergens- och konkurrensförutsättningar som krävs för att kunna uppfylla målsättningarna i den strategi som utarbetades i Lissabon och Göteborg. Vi menar att det är omöjligt att fullfölja konvergensprocessen om det inte finns någon kontinuitet i EU:s regionalpolitik efter 2006 i form av en övergripande ram, anpassad till dessa områdens särskilda särdrag.

1.22 Regionkommittén vill påpeka att en mycket stor del av de yttersta randområdenas möjligheter till tillväxt, diversifiering och ökad produktivitet är koncentrerad till viss traditionell produktion med konkreta konkurrensfördelar samt till turismen och utnyttjandet av andra produktionsalternativ. Därför anser vi att det är viktigt att en effektiv strategi för modernisering, innovation och utveckling av de yttersta randområdena tar hänsyn till denna verksamhet.

1.23 Regionkommittén är positiv till att de yttersta randområdena enligt de nya programmen för europeiskt territoriellt samarbete är stödberättigade inte bara inom ramen för det internationella samarbetet men även när det gäller det gränsöverskridande samarbetet. Vi anser att detta är nödvändigt för att kunna uppnå målet att integrera de yttersta randområdena inom sin geografiska del av världen, vilket även kommissionen påpekar.

1.24 Regionkommittén välkomnar den vikt som fästs vid att fördjupa kontakterna mellan regionerna i de yttersta randområdena och grannländerna utanför EU samt vid att inrätta en åtgärdsplan för utvidgat grannskap i syfte att främja att det inrättas ett område med ekonomisk, social och kulturell tillväxt och integration i EU:s gränsområden. Vi beklagar dock att man inte specificerar vilka ekonomiska medel som skall avsättas i detta syfte.

1.25 Regionkommittén menar att inrättandet av en grannskapspolitik för de yttersta randområdena kräver att det avsätts tillräckliga ekonomiska medel för att de på ett effektivt sätt skall kunna spela en aktiv roll som gränsområde inom EU och på ett märkbart sätt bidra till gemenskapens insatser när det gäller att bekämpa fattigdomen och främja de demokratiska värdena, de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen i sina grannländer.

1.26 För att uppfylla dessa målsättningar anser emellertid Regionkommittén att det krävs en effektiv och konsekvent

samordning med EU:s instrument för utrikespolitik och utvecklingsarbete, framför allt bestämmelserna i Cotonou-avtalet, Meda- och ALA-programmet samt med alla framtida initiativ och gemenskapsprogram med dessa områden i världen.

1.27 Vi vill uttrycka vår tillfredsställelse när det gäller kommissionens avsikt att göra en djupgående undersökning för att se hur tjänsterna i allmänhetens intresse fungerar i de yttersta randområdena och låta en arbetsgrupp utarbeta lämpliga förslag.

1.28 Regionkommittén ställer sig positiv till att kommissionen kommer att ta hänsyn till de yttersta randområdenas särskilda situation när det gäller statsstöd.

1.29 Reglerna om statligt stöd, som utarbetats i anslutning till inre marknaden för att säkerställa att denna fungerar väl, kan inte tillämpas utan åtskillnad när det gäller stöd till företag i dessa regioner eftersom dessa – vilket även kommissionen påpekar – inte fullt ut kan dra nytta av inre marknaden fördelar.

1.30 Vi beklagar därför att kommissionen inte har valt att inbegripa samtliga regioner i EU:s yttre randområden – även dem vars inkomstnivå är högre än 75 % av EU:s genomsnitt – i artikel 87.3 a. Det skulle ha varit den lämpligaste lösningen för att komma till rätta med de strukturella handikapp till följd av deras avlägsna belägenhet och likabehandla dessa regioner.

1.31 Att samtliga regioner i EU:s yttersta randområde omfattas av artikel 56.3 a i konstitutionsfördraget (tidigare artikel 87.3 a) visar tydligt den europeiske lagstiftarens avsikt, och vi vill uppmana kommissionen att på området för rättssäkerhet se över sin position i förhandlingarna om riktlinjerna för regionalstöd och se till att samtliga regioner i EU:s yttersta randområden ingår i nämnda kategori i det slutliga förslaget.

1.32 Vi anser även att den planerade höjningen av stödet med 10 % bör utvärderas mot bakgrund av kommissionens förslag i samband med översynen av riktlinjerna för regionalstöd i syfte att fastställa om denna höjning är tillräcklig för att säkerställa en politik till stöd för investeringarna i dessa områden.

1.33 Mot bakgrund av ovanstående anser Regionkommittén inte att Europeiska kommissionen fullt ut uppfyller förväntningarna när det gäller den övergripande och konsekventa strategi som Europeiska rådet efterlyste vid mötet i Sevilla.

1.34 Vi anser därför att förslaget är otillräckligt. Kommissionens tillvägagångssätt borde ha inneburit ett steg framåt i riktning mot en EU-politik för de yttersta randområdena som gör det möjligt att inom ramen för all gemenskapspolitik utveckla permanenta åtgärder som är bättre anpassade till förhållandena i dessa områden.

1.35 Vi är övertygade om att de yttersta randområdena fortfarande är beroende av stöd från EU för att kunna förbättra sin konkurrenskraft och fullfölja sin konvergensprocess, dvs. utveckla ekonomin och ge sina invånare samma villkor som i övriga EU.

1.36 Slutligen stöder Regionkommittén Europeiska rådets uppfattning att man snarast bör behandla meddelandet om en strategi för de yttersta randområdena.

2. Regionkommitténs rekommendationer

2.1 Vi föreslår att kommissionen ser över sitt förslag om hur de yttersta randområdena skall behandlas inom ramen för sammanhållningspolitiken i syfte att låta samtliga dessa regioner omfattas av det framtida konvergensmålet, oberoende av deras BNP. Det vore den lämpligaste lösningen för att beakta dessa områdens strukturella handikapp och säkerställa en fortsatt likabehandling av dem.

2.2 Vi vill uppmana kommissionen att bevilja tillräckliga ekonomiska resurser till de två föreslagna instrumenten, programmet för kompensation för merkostnaderna och åtgärdsplanen för utvidgat grannskap. Resurserna skall motsvara de yttersta randområdenas särskilda behov, även med avseende på de randområden vars inkomster överstiger 75 % av gemenskapens genomsnittsinkomst, och göra det möjligt att uppnå de uppställda målen.

2.3 Vi vill påpeka att samtliga regioner i de yttersta randområdena, även de som inte längre omfattas av konvergensmålet, till följd av sin situation måste göra investeringar, särskilt i fråga om infrastruktur, och därför uppmanar vi kommissionen att förbinda sig att inom ramen för det särskilda programmet ge tillstånd till sådana investeringar, i syfte att förbättra deras situation.

2.4 Vi vill uppmana Europeiska kommissionen att snarast möjligt inleda arbetet med en åtgärdsplan för utvidgat grannskap för de yttersta randområdena. Målsättningen bör vara en effektiv och konsekvent samordning med EU:s övriga instrument för utrikespolitik och utvecklingssamarbete och handels- och tullpolitiska åtgärder, och kommissionen bör presentera tydliga förslag om hur man skall samordna dessa åtgärder med det nyligen framlagda "grannskapsinitiativet".

2.5 Vi vill betona att det är nödvändigt att säkerställa att de yttersta randområdena inbegrips i avsnittet om gränsöverskridande samarbete inom ramen för de nya programmen för europeiskt territoriellt samarbete. Det bör vara en förutsättning för att integrationsmålet skall kunna bli verklighet i det geografiska närområdet.

2.6 Vi vill föreslå att kommissionen med hänsyn till de nya riktlinjerna för regionalstöd gör en översyn av sina förslag i syfte att inbegripa bestämmelserna i utkastet till konstitutionellt

fördrag och bevara de aktuella stödnivåerna. Dessutom bör man se över möjligheten att ge ett fast, permanent stöd. När det gäller statsstödet till jordbruks- och fiskesektorn vill vi uppmana kommissionen att även i fortsättningen – och i ännu högre grad – särbehandla de yttersta randområdena.

2.7 På skatteområdet bör kommissionen säkerställa att de yttersta randområdena även i fortsättningen omfattas av differentierade skattesystem, som är nödvändiga för dessa regioners ekonomiska utveckling.

2.8 Regionkommittén vill uppmana kommissionen att, inom ramen för det partnerskap som skall svara för tillämpningen av meddelandet om de yttersta randområdena, genomföra uppdraget från Europeiska rådet i Sevilla och fastställa en effektiv övergripande strategi som gör det möjligt att anpassa all gemenskapspolitik till dessa regioners särskilda förhållanden samt föreslå särskilda åtgärder inom sammanhållningspolitikens olika sektorer.

2.9 Vi rekommenderar framför allt att man bekräftar och konsoliderar särbehandlingen av den traditionella produktionen liksom diversifieringsinsatserna och moderniseringsprocessen inom den primära sektorn i syfte att öka dess bidrag till tillväxt- och konvergensprocessen i de yttersta randområdena.

2.10 Vi vill föreslå att kommissionen förtydligar sitt förslag till anpassning av Posei-programmet och uppmanar kommissionen att föreslå permanenta åtgärder och en budget som är anpassad till nämnda programs utvecklingsmål.

2.11 Vi vill uppmana kommissionen att inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för bananer fastställa en tillräckligt hög tulltaxa för att bevara gemenskapsproduktionen och vid behov föreslå kompensationer till producenterna.

2.12 Kommittén vill också uppmana Europeiska kommissionen att inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för socker anta särskilda åtgärder till stöd för sockersektorn i de yttersta randområdena.

2.13 Inom ramen för landsbygdsutvecklingen bör kommissionen ta hänsyn till de yttersta randområdenas särskilda behov och ge dem tillräckliga resurser. Samtliga dessa regioner bör i den framtida fonden för utveckling av landsbygden omfattas av den samfinansieringsgrad som är avsedd för de minst gynnade regionerna.

2.14 I anslutning till målsättningen att integrera de yttersta randområdena inom sin geografiska del av världen vill kommittén uppmana Europeiska kommissionen att lansera handlingsplaner för vart och ett av de geografiska områden där EU:s randområden är belägna och att inbegripa respektive medlemsstater samt de berörda grannländerna utanför EU i utarbetandet av planerna.

2.15 Vi vill uppmana kommissionen att vidta nya åtgärder för att öka jordbruksprodukternas konkurrenskraft, då de konkurrerar med liknande produkter på samma marknader som länder som har associeringsavtal med EU (t.ex. Marocko), länder som håller på att förhandla med EU (t.ex. Mercosurländerna) eller länder som drar nytta av olika preferenssystem (t.ex. AVS-länderna).

2.16 Vi vill uppmana kommissionen att praktiskt genomföra skäl 14 i sjätte ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling, där man betonar behovet av att göra det lättare för de yttersta randområdena att delta i gemenskapsåtgärder på området för forskning och teknisk utveckling genom instrument anpassade till deras särskilda behov och att beakta detta vid förberedelserna av nästa ramprogram.

2.17 Vi vill uppmana Europeiska kommissionen att prioritera de yttersta randområdena i samband med insatser med avseende på informationssamhället och teknisk innovation. Dessa båda områden utgör en verklig möjlighet för de yttersta randområdena eftersom de kan bidra till att uppväga vissa av de nackdelar som är kopplade till deras särskilda situation.

2.18 Kommittén instämmer i kommissionens bedömning att transporter är viktiga för att säkerställa de yttersta randområdenas tillgång till inre marknaden, och vi rekommenderar att det inrättas lämpliga instrument och förfaranden för att på ett effektivt sätt integrera dessa områden i den gemensamma transportpolitikens samtliga aspekter.

2.19 Framför allt är det viktigt att kommissionen omedelbart ser till att de yttersta randområdena integreras i de transeuropeiska transportnäten och i de transeuropeiska energinäten genom att ställa upp dessa projekt som prioriterade mål.

2.20 Vi vill påpeka att miljön är ett mycket viktigt område för de yttersta randområdena. Vi uppmanar kommissionen att snarast anta lämpliga åtgärder för att säkerställa en hållbar utveckling när det exempelvis gäller biologisk mångfald, Natura-2000-nätverket och avfallshantering.

2.21 Vi vill rent allmänt uppmana kommissionen att beakta de gemensamma kraven från dessa regioner och deras respektive länder och se till att det sker en utveckling på ifrågasvarande gemenskapspolitiska områden.

2.22 Vi vill framhålla att det är viktigt att fastställa instrument som gör det möjligt att fortlöpande kontrollera effekterna av den nya gemenskapslagstiftningen i de yttersta randområdena för att se till att de inte äventyrar tillväxten inom den ekonomiska verksamheten utan verkligen främjar den på ett effektivt och varaktigt sätt.

2.23 För att kunna uppfylla de strategiska målsättningarna är det viktigt att säkerställa en effektiv samordning, särskilt inom kommissionen. Det kan ske genom kontaktgruppen vars permanenta resurser bör utökas.

2.24 Kommittén vill framhålla att det är viktigt att institutionerna inom EU och på regional nivå inrättar en kommunikationsstrategi för att göra den europeiska allmänheten uppmärksam på de yttersta randområdenas problem och deras särskilda dimension inom EU.

2.25 Vi vill uppmantra de yttersta randområdena att fortsätta att samarbeta inom olika områden, och uppmanar kommissionen att ge dem stöd i denna riktning så att de kan anta den dubbla utmaningen att utvecklas inom EU och mot bakgrund av globaliseringen.

Bryssel den 18 november 2004

Regionkommitténs

ordförande

Peter STRAUB